

Yirmi Altıncı Mektub, Üçüncü Mebhas, Yedinci Mesele'de anlatılmak istenen nedir?

"Türk milleti denilen şu vatan evlâdı altı kısımdır. Birinci kısmı, ehl-i salâhat ve takvâdır. İkinci kısmı, musibetzedede ve hastalar taifesidir. Üçüncü kısmı, ihtiyarlar sınıfıdır. Dördüncü kısmı, çocuklar taifesidir. Beşinci kısmı, fakirler ve zayıflar taifesidir. Altıncı kısmı gençlerdir."

"Acaba bütün evvelki beş taife Türk değiller mi? Hamiyet-i milliyeden hisseleri yok mu? Acaba altıncı taifeye sarhoşçasına bir keyif vermek yolunda o beş taifeyi incitmek, keyfini kaçırmak, tesellilerini kırmak hamiyet-i milliye midir, yoksa o millete düşmanlık mıdır? 'El-hükmü li'l-ekser.' sırrınca, eksere zarar dokunduran düşmandır, dost değildir."(1)

İrkçiğin insanlığa hiçbir menfaat yoktur, bilakis büyük zararları vardır. Bir millet **kadınlar, çocuklar, ihtiyarlar, hastalar, fakirler** ve **gençler**den meydana gelmektedir. Aklı başında olmayan gençler bu menfi fikirden cüz'î ve meş'um bir zevk alırlar. Onun dışındaki diğer tabakalar bu menfi fikirden hiç zevk ve lezzet alamazlar. Burada akıldan çok hissiyata hitap eden ırkçılık fikrini, topluma aşılardan ve bu fikre hizmet edenlerin art niyetlerine işaret ediliyor.

Toplumun sekizden altısını teşkil eden ya ihtiyardır, ya hastadır, ya musibetzededir, ya çocuktur, ya çok zayıftır, ya pek ciddî olarak âhireti düşünen takva sahibi kimselerdir ki, bunlar dünya hayatından çok, müteveccih oldukları kabir ve ahiret hayatına karşı bir nur, bir teselli, bir şefkat isterler. Bunun için de gayretli ve şefkatli ellere muhtaçtırlar. Bunların ışıklarını söndürmeye ve tesellilerini kırmaya hangi akıl sahibi müsaade eder?

İrkçilik gayreti bu sekiz tabakadan altısına zarar veriyor. Hâlbuki İslam Dini ve İslam kardeşliği cemiyetin sekiz tabakasına da rahmettir ve nurdur.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektup, Altıncı Kısım.](#)